

629

Wet van 27 oktober 1982, houdende regelen inzake de zeevervoermarkt (Wet vervoer over zee)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is om, ter uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 mei 1979, nummer 954/79 en van het op 6 april 1974 te Genève tot stand gekomen Verdrag inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties en met het oog op ontwikkelingen, waaronder de toename van de overheidsbemoeyenis elders, op de internationale zeevervoermarkt, over te gaan tot het scheppen van wettelijke regelen voor de zeevervoermarkt;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. DEFINITIES

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;

Commissie: de in artikel 27 bedoelde Commissie;

College: het College van Beroep voor het bedrijfsleven;

zeeschip: elk schip dat wordt gebruikt voor de vaart ter zee of daartoe bestemd is;

lijnvervoer: het vervoer tegen vaste vervoertarieven door scheepvaartondernemingen, die een geregelde dienst onderhouden tussen twee of meer havens.

HOOFDSTUK II. BEPALINGEN INZAKE LIJNVERVOER

Artikel 2

1. Een ieder die lijnvervoerdiensten per zeeschip van of naar Nederlandse havens aanbiedt, is verplicht, in Nederland gevestigde door Onze Minister aan te wijzen representatieve verladingsorganisaties en individuele verla-

ders, de vervoertarieven en overige vervoercondities, waartegen deze diensten worden aangeboden, op aanvraag mondeling en, desgewenst, schriftelijk mee te delen.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde vervoertarieven en vervoercondities schriftelijk zijn neergelegd mag voor de mededeling daarvan een vergoeding worden gevraagd die de kostprijs niet te boven gaat.

Artikel 3

1. Een ieder die lijnvervoerdiensten per zeeschip van Nederlandse havens aanbiedt, is verplicht een beoogde algemene verhoging van de vervoertarieven of een beoogde wijziging in de overige vervoercondities, die een algemene verhoging van de vrachten ten doel of tengevolge heeft, binnen een door Onze Minister te bepalen termijn voor de datum van het ingaan van de verhoging of de wijziging, aan de in Nederland gevestigde door Onze Minister aan te wijzen representatieve verladersorganisaties schriftelijk mee te delen en, binnen dezelfde termijn, in door Onze Minister aan te wijzen dagbladen bekend te maken.

2. Onze Minister kan de in het eerste lid bedoelde termijn per geografische markt verschillend vaststellen.

3. Onze Minister kan bepalen dat de verplichting als bedoeld in het eerste lid ook geldt voor een ieder die lijnvervoerdiensten per zeeschip naar Nederlandse havens aanbiedt.

4. De toepassing van het derde lid kan worden beperkt tot een bepaalde geografische markt.

Artikel 4

1. Een ieder die lijnvervoerdiensten per zeeschip van Nederlandse havens aanbiedt kan tijdelijke toeslagen op de in artikel 2, eerste lid, bedoelde vervoertarieven berekenen ingeval van onvoorziene of buitengewone kostenstijgingen of een daling van de opbrengsten. Zulke toeslagen of wijzigingen daarvan mogen alleen worden berekend indien zij ten minste vijftien dagen voor de datum van ingang aan de in Nederland gevestigde door Onze Minister aan te wijzen representatieve verladersorganisaties, schriftelijk zijn meegedeeld en indien zij binnen dezelfde termijn in door Onze Minister aan te wijzen dagbladen zijn bekendgemaakt. De hiervoor genoemde termijn van 15 dagen behoeft niet in acht te worden genomen, indien uitzonderlijke omstandigheden een onmiddellijke invoering van de toeslag noodzakelijk maken, mits hiervan onverwijld melding wordt gemaakt aan Onze Minister.

2. Onze Minister kan bepalen, dat de verplichting als bedoeld in het eerste lid ook geldt voor een ieder die lijnvervoerdiensten per zeeschip naar Nederlandse havens aanbiedt.

3. De toepassing van het tweede lid kan worden beperkt tot een bepaalde geografische markt.

4. Het is verboden de in het eerste lid bedoelde toeslagen of wijzigingen daarvan langer dan negentig dagen na hun inwerkingtreding te berekenen, tenzij de aanbieders van de dienst de op grond van het eerste lid aangewezen verladersorganisaties schriftelijk en gemotiveerd hebben meegedeeld waarom een voortzetting ervan noodzakelijk is.

Artikel 5

1. Onze Minister kan bepalingen van een lijnvervoerovereenkomst, die in strijd met de in artikel 3 en artikel 4 omschreven verplichtingen tot stand zijn gekomen, onverbindend verklaren.

2. Een beschikking van Onze Minister houdende onverbindendverklaring als bedoeld in het eerste lid dient met redenen omkleed te zijn.

Artikel 6

Ingeval krachtens artikel 5, bepalingen van een overeenkomst onverbindend zijn verklaard gelden voor die overeenkomst de vervoertarieven en overige vervoercondities, zoals die van kracht waren voordat een verhoging in strijd met artikel 3, of een toeslag of wijziging in strijd met artikel 4, werd toegepast.

Artikel 7

Gedragingen van personen, die partij zijn bij een overeenkomst, waarvan bepalingen krachtens artikel 5, onverbindend zijn verklaard en die strekken tot het naleven of doen naleven van die bepalingen, zijn verboden.

Artikel 8

1. Onze Minister kan ten aanzien van het op 6 april 1974 te Genève tot stand gekomen Verdrag inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties, met bijlage, (Trb. 1980, 165) regelen geven met betrekking tot:

- a. de erkenning van een nationale scheepvaartlijn, als bedoeld in Deel één, Hoofdstuk I;
- b. de erkenning van een verladersorganisatie, als bedoeld in Deel één, Hoofdstuk I;
- c. de aanwijzing van verladersorganisaties, verladersvertegenwoordigers of verladers, als bedoeld in artikel 11, eerste lid;
- d. het als bevoegde autoriteit deelnemen aan het overleg, als bedoeld in artikel 11, eerste lid;
- e. het als bevoegde autoriteit deelnemen aan en waarnemen bij een bemiddelingsprocedure, als bedoeld in artikel 28.

2. Onze Minister kan ten aanzien van de Verordening van de Raad van de EG van 15 mei 1979, nr. 954/79 (Pb. 1979 nr. L 121 blz. 1) regelen geven met betrekking tot:

- a. de beslechting van geschillen, als bedoeld in artikel 2, tweede lid;
- b. de vaststelling van de wederkerigheid, als bedoeld in artikel 4.

HOOFDSTUK III. PRIJSMATREGELEN

Artikel 9

In overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken, kan Onze Minister verbieden hogere of lagere dan door hem te bepalen vervoertarieven te berekenen voor door hem aangewezen vervoerdiensten per zeeschip van of naar Nederlandse havens indien naar zijn oordeel voor die vervoerdiensten zodanige vervoertarieven in rekening worden gebracht, of er aanwijsbare omstandigheden zijn op grond waarvan hij kan vermoeden dat voor die vervoerdiensten zodanige vervoertarieven in rekening zullen worden gebracht, dat de betreffende zeevervoermarkt in ernstige mate wordt verstoord of kan worden verstoord.

HOOFDSTUK IV. LADINGVERDELING

Artikel 10

1. In overeenstemming met Onze Ministers van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken kan Onze Minister, indien naar zijn oordeel:

- 1°. er een ernstige verstoring van de zeevervoermarkt bestaat of dreigt of
- 2°. zulks ten behoeve van de uitvoering van een internationale afspraak of een besluit van een volkenrechtelijke organisatie betrekking hebbende op het vervoer ter zee wenselijk is,

a. regels stellen omtrent de ladingverdeling van het zeevervoer van Nederlandse havens naar havens van een bepaald land of van een bepaalde groep landen en van het zeevervoer van havens van een bepaald land of een bepaalde groep van landen naar Nederlandse havens;

b. bepalen dat iedere rederij die aan het onder a. omschreven vervoer deelneemt alleen vervoerdiensten van of naar Nederlandse havens mag aanbieden met inachtneming van een maximum of minimum aantal afvaarten per jaar;

c. voor ieder schip van een rederij die aan het onder a. omschreven vervoer deelneemt een maximum of minimum vervoercapaciteit vaststellen;

d. voor iedere rederij, die aan het onder a. omschreven vervoer deelneemt, het in te zetten scheepstype voorschrijven.

2. Krachtens het eerste lid vastgestelde besluiten kunnen beperkt zijn tot een bepaalde categorie van het zeevervoer of tot het vervoer van bepaalde goederen.

3. Gedragingen die strekken tot het niet naleven of niet doen naleven van het krachtens het eerste lid bepaalde zijn verboden.

Artikel 11

Voordat hij artikel 10 toepast hoort Onze Minister de Commissie. Zodra aan de Commissie advies is gevraagd, wordt daarvan in de Nederlandse Staatscourant mededeling gedaan. De Commissie brengt binnen dertig dagen, na publikatie van de adviesaanvraag in de Staatscourant, het gevraagde advies uit.

HOOFDSTUK V. VERGUNNINGEN

Artikel 12

1. Bij algemene maatregel van bestuur, op voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Ministers van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken, kunnen Wij, indien er naar Ons oordeel een zeer ernstige verstoring van de zeevervoermarkt bestaat of dreigt, verbieden, zonder vergunning van Onze Minister goederen of personen met een zeeschip van of naar Nederlandse havens te vervoeren.

2. De maatregel als bedoeld in het vorige lid kan omstandigheden vermelden, die afwezig dienen te zijn voor het verlenen van een vergunning.

3. Een op grond van het eerste lid gesteld verbod kan beperkt worden tot een bepaalde geografische markt, tot een bepaalde categorie van het zeevervoer of tot het vervoer van bepaalde goederen.

Artikel 13

1. Voordat een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een maatregel als bedoeld in artikel 12, eerste lid, wordt gedaan, hoort Onze Minister de Commissie.

2. Zodra aan de Commissie advies is gevraagd, wordt daarvan in de Nederlandse Staatscourant mededeling gedaan.

3. De Commissie brengt binnen dertig dagen na publikatie van de adviesaanvraag in de Staatscourant het gevraagde advies uit.

Artikel 14

1. Een maatregel als bedoeld in artikel 12, eerste lid, treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst.

2. Hij vervalt, behoudens eerdere intrekking, drie jaren na zijn inwerking-treding, tenzij bij wet anders wordt bepaald.

Artikel 15

De vergunning als bedoeld in artikel 12, eerste lid, kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Voorschriften en beperkingen kunnen met name betrekking hebben op een minimum of maximum aantal afvaarten per jaar, een minimum of een maximum vervoercapaciteit per schip, het in te zetten scheepstype of de minimaal of maximaal te berekenen vervoertarieven.

Artikel 16

1. Onze Minister verleent een vergunning als bedoeld in artikel 12, eerste lid, indien naar zijn oordeel:

a. het vervoer waarvoor de vergunning wordt aangevraagd niet zal leiden tot overcapaciteit op de betreffende zeevervoermarkt en

b. het vervoer waarvoor de vergunning wordt aangevraagd niet zal geschieden tegen zodanig lage vervoertarieven of overige vervoercondities, dat deelneming aan het vervoer op de betreffende zeevervoermarkt voor andere betrokken rederijen ernstig in gevaar kan worden gebracht en

c. het vervoer waarvoor de vergunning wordt aangevraagd, niet zal worden uitgevoerd tegen zodanig hoge vervoertarieven of overige vervoercondities, dat daardoor de belangen van de verladere ernstig in gevaar kunnen worden gebracht en

d. andere, bij een maatregel als bedoeld in artikel 12, eerste lid, bepaalde omstandigheden afwezig zijn.

2. Bij of krachtens een maatregel als bedoeld in artikel 12, eerste lid, kan worden bepaald, welke gegevens bij het aanvragen van een vergunning dienen te worden verstrekt. Onder gegevens, waarvan de verstrekking wordt voorgeschreven, kunnen over te leggen bewijsstukken zijn begrepen.

3. Vergunningen als bedoeld in artikel 12, eerste lid, worden verleend voor een bepaalde, daarin genoemde, termijn van ten hoogste drie jaren. Zij kunnen worden verlengd.

4. Onze Minister kan een vergunning intrekken of wijzigen:

a. indien de vergunninghouder daarom verzoekt;

b. wegens niet uitoefenen van het vervoer;

c. wegens uitoefening van het vervoer in strijd met bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften;

d. wegens niet-inachtneming van aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen;

e. indien de voor de verkrijging daarvan verstrekte gegevens zo onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden bekend waren geweest;

f. indien een in deze wet geregeld belang dit naar zijn oordeel noodzakelijk maakt.

5. Een beschikking houdende toekenning, afwijzing, intrekking of wijziging van een vergunning wordt de aanvrager schriftelijk, onder opgave van redenen, meegedeeld. Een beschikking houdende intrekking of wijziging krachtens het vierde lid onder letter f. wordt niet genomen dan nadat de vergunninghouder van het voornemen tot intrekking of wijziging en van de gronden daarvoor in kennis is gesteld en in de gelegenheid is gesteld daarover opmerkingen te maken.

Artikel 17

Het is verboden terzake van een aanvraag voor een vergunning onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken of te doen verstrekken.

Artikel 18

1. Onze Minister kan, wanneer hij overweegt een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 12, eerste lid, te doen en naar zijn oordeel een gewichtige re-

den een onmiddellijke voorziening eist, in overeenstemming met Onze Ministers van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken, bij besluit regels overeenkomstig de in overweging zijnde maatregel vaststellen alsmede in een bestaande maatregel vervatte regels buiten werking stellen of wijzigen.

2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt niet vastgesteld of gewijzigd voordat overeenkomstig artikel 13 advies is gevraagd.

3. De artikelen 12, tweede en derde lid, 15 en 16 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19

1. Een besluit als bedoeld in artikel 18, eerste lid, en een besluit tot wijziging of intrekking daarvan, treedt niet in werking voordat het door plaatsing in de Nederlandse Staatscourant is bekend gemaakt.

2. Een besluit als bedoeld in artikel 18, eerste lid, blijft, behoudens eerdere intrekking, van kracht totdat een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 12, eerste lid, die hetzelfde onderwerp betreft, in werking treedt, doch uiterlijk tot tien maanden na het in werking treden van het besluit.

HOOFDSTUK VI. REGELS INZAKE MAATREGELLEN VAN BUITENLANDSE OVERHEDEN

Artikel 20

1. Het is verboden maatregelen of beslissingen van een andere staat, die betrekking hebben op het zeevervoer van en naar Nederlandse havens, ten aanzien van:

- a. prijsvorming;
- b. condities waartegen het vervoer plaatsvindt;
- c. aantal afvaarten;
- d. capaciteit per schip;
- e. ladingverdeling;

na te leven.

2. Onder het in het eerste lid genoemde verbod valt niet:

- a. het geven van inlichtingen uit in de betreffende staat aanwezige boeken, bescheiden of andere bronnen;
- b. het naleven van maatregelen of beslissingen van een staat ten aanzien van een zeeschip dat de vlag van die staat voert;
- c. het naleven van maatregelen of beslissingen van een staat die, hetzij uitvoering geven aan het op 6 april 1974 te Genève tot stand gekomen Verdrag inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties, met bijlage, (Trb. 1980, 165) waarbij de betreffende staat partij is, hetzij uitvoering geven aan een andere volkenrechtelijke overeenkomst of een volkenrechtelijk besluit waarbij Nederland en de betreffende staat partij zijn, betrekking hebbende op het vervoer over zee.

3. Artikel 39 van de Wet economische mededinging (Stb. 1958, 413) is niet van toepassing ten aanzien van maatregelen of beslissingen, als bedoeld in het eerste lid.

4. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Ministers van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken, op een daartoe strekkend verzoek vrijstelling of ontheffing verlenen van het in het eerste lid omschreven verbod.

HOOFDSTUK VII. VRIJSTELLINGEN EN ONTHEFFINGEN

Artikel 21

Onze Minister kan vrijstelling verlenen van:

- a. een verbod krachtens artikel 9

- b. de regels als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder a)
- c. een verbod krachtens artikel 12, eerste lid
- d. een verbod krachtens artikel 18, eerste lid.

Artikel 22

Onze Minister kan, op schriftelijke aanvraag, ontheffing verlenen van:

- a. een verbod krachtens artikel 9
- b. de regels als bedoeld in artikel 10, eerste lid.

Artikel 23

1. Vrijstellingen en ontheffingen kunnen onder beperkingen worden verleend. Aan vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.

2. Een beschikking houdende een weigering van een ontheffing wordt de aanvrager schriftelijk, onder opgave van redenen, meegegeed.

Artikel 24

1. Onze Minister kan een krachtens deze wet verleende ontheffing intrekken, indien de voor de verkrijging daarvan verstrekte gegevens zo onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden bekend waren geweest.

2. Onze Minister kan ontheffingen intrekken indien een in deze wet geregeld belang dit naar zijn oordeel noodzakelijk maakt. Een dergelijke intrekking vindt niet plaats dan nadat de houder van de ontheffing van het voornemen tot intrekking en van de gronden daarvoor in kennis is gesteld en in de gelegenheid is gesteld daarover opmerkingen te maken.

Artikel 25

Het is verboden terzake van een aanvraag voor een ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 26

1. Bij of krachtens besluiten als bedoeld in artikel 9, of artikel 10, eerste lid, kan worden bepaald welke gegevens voor het aanvragen van een ontheffing als bedoeld in artikel 22, dienen te worden verstrekt.

2. Onze Minister kan bepalen welke gegevens voor het aanvragen van een ontheffing als bedoeld in artikel 20, vierde lid, dienen te worden verstrekt.

3. Onder gegevens, waarvan de verstrekking wordt voorgeschreven, kunnen over te leggen bewijsstukken zijn begrepen.

HOOFDSTUK VIII. COMMISSIE VERVOER OVER ZEE

Artikel 27

1. Er is een Commissie die Onze Minister op zijn verzoek of uit eigen beweging van advies dient over onderwerpen op het gebied van het vervoer over zee. Zij draagt de naam Commissie vervoer over zee.

2. De Commissie bestaat uit leden en een secretaris. De gewone leden worden door Onze Minister voor een termijn van ten hoogste vier jaren benoemd. Zij worden benoemd uit representatieve organisaties van reders, verladers en werknemers in de zeescheepvaart. Onze Minister wijst uit de gewone leden de voorzitter aan en hij benoemt een secretaris. De secretaris

heeft een adviserende stem. Onze Minister kan personen die naar zijn oordeel deskundig zijn op het gebied van de zeevervoermarkt eveneens aanwijzen als gewoon lid, alsmede voor het uitbrengen van bepaalde adviezen, buitengewone leden benoemen.

De gewone leden en de secretaris worden door Onze Minister ontslagen. De gewone leden worden ontslagen op eigen verzoek of indien een gewichtige reden dit naar het oordeel van Onze Minister noodzakelijk maakt.

De Commissie stelt een huishoudelijk reglement vast, dat de goedkeuring van Onze Minister behoeft.

3. Onze Minister kan aan de leden een vergoeding toekennen.

HOOFDSTUK IX. HET VERSTREKKEN VAN INLICHTINGEN

Artikel 28

1. Onze Minister kan van een ieder die bij het vervoer op een door hem te omschrijven zeevervoermarkt is betrokken de inlichtingen verlangen, die hij nodig acht om te kunnen beoordelen, of aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 5, artikel 9, artikel 10, eerste lid, artikel 12, eerste lid, artikel 18, eerste lid, artikel 20, vierde lid, of artikel 21.

2. Onze Minister kan, indien een internationale afspraak of een besluit van een volkenrechtelijke organisatie, betrekking hebbend op enig in deze wet geregeld onderwerp, dit vereist, van een ieder, die bij het vervoer op een door hem te omschrijven zeevervoermarkt is betrokken, de inlichtingen verlangen die hij nodig acht om te kunnen voldoen aan de in die afspraak of dat besluit neergelegde verplichtingen.

Artikel 29

1. Onze Minister kan, indien er aanwijsbare omstandigheden zijn op grond waarvan hij kan vermoeden, dat er aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 5, artikel 9, artikel 10, eerste lid, artikel 12, eerste lid, artikel 18, eerste lid, artikel 20, vierde lid, of artikel 21, van de naar zijn oordeel bij het vervoer op een door hem te omschrijven zeevervoermarkt betrokkenen inzage van alle boeken en bescheiden verlangen, waarvan hij raadpleging nodig acht om zich van het al of niet gegrond zijn van zijn vermoeden te overtuigen.

2. Onze Minister kan, indien een internationale afspraak of een besluit van een volkenrechtelijke organisatie, betrekking hebbend op enig in deze wet geregeld onderwerp, dit vereist, van de naar zijn oordeel bij het vervoer op een door hem te omschrijven zeevervoermarkt betrokkenen, inzage van alle boeken en bescheiden verlangen, waarvan hij de raadpleging nodig acht om te kunnen voldoen aan in die afspraak of dat besluit neergelegde verplichtingen.

3. Het inzien van de boeken en bescheiden kan hij opdragen aan voor ieder afzonderlijk geval schriftelijk aan te wijzen personen.

4. Deze personen hebben te allen tijde toegang tot elke plaats, met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner, waarvan betreding naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak nodig is. Zonodig verschaffen zij zich toegang, alsmede inzage van boeken en bescheiden, met behulp van de sterke arm.

Artikel 30

1. Een ieder van wie op grond van artikel 28 inlichtingen zijn verlangd, is verplicht deze inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken op de wijze en binnen de termijn, door Onze Minister te bepalen.

2. Een ieder van wie op grond van artikel 29, eerste en tweede lid, inzage in boeken en bescheiden is verlangd, is verplicht deze te verlenen met inachtneming van de door Onze Minister gegeven aanwijzingen.

3. Zij, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts inzage van de in artikel 29, eerste en tweede lid, bedoelde boeken en bescheiden weigeren, voor zover hun plicht tot geheimhouding hen daartoe noopt.

Artikel 31

1. Onze Minister kan bepalen, dat een ieder die bij het vervoer op een door hem te omschrijven zeevervoermarkt is betrokken, verplicht is een bij besluit nader te omschrijven administratie te voeren.

2. Een ieder die ingevolge een besluit op grond van het eerste lid een administratie voert of heeft gevoerd, is verplicht de bescheiden, waaruit die administratie bestaat, gedurende twee jaar na het kalenderjaar, waarop zij betrekking hebben, in Nederland te bewaren.

HOOFDSTUK X. BEMIDDELING

Artikel 32

1. Op de tenuitvoerlegging van een aanbeveling, voor zover die bindend is overeenkomstig de artikelen 37 en 39 van het op 6 april 1974 te Genève tot stand gekomen Verdrag inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties, met bijlage, (Trb. 1980, 165), en die is gegeven in een bemiddelingsprocedure in Nederland, is de derde Afdeling van de eerste titel van het derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing.

2. Voor de tenuitvoerlegging wordt een aanbeveling als bedoeld in het eerste lid, die buiten Nederland is gegeven, gelijkgesteld met een scheidsrechterlijke beslissing in de zin van artikel 993, eerste lid, Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

HOOFDSTUK XI. BEROEP

Artikel 33

1. Degene die door een beschikking van Onze Minister krachtens deze wet rechtstreeks in zijn belang is getroffen kan beroep instellen bij het College.

2. Voor zover deze wet niet anders bepaalt, zijn de artikelen 3 en 5 en de titels IV, V en VII van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34

1. Artikel 41 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van toepassing.

2. Stukken, ten aanzien waarvan de indiener die deze overlegt van oordeel is, dat om gewichtige redenen geheimhouding gewenst is, dan wel dat wordt afgezien van toepassing van artikel 42 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie, worden onder mededeling van deze bezwaren overgelegd.

Het College beslist of en in hoeverre met bezwaren rekening wordt gehouden. Beslist het College dat met een of meerdere stukken niet behoeft te worden gehandeld als bedoeld in artikel 42 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie, dan wordt van de overlegging alleen aan de wederpartij van de indiener mededeling gedaan. In het geval de indiener te kennen heeft gegeven dat er gewichtige bezwaren bestaan tegen kennisne-

ming door de wederpartij, kan van de inhoud van deze stukken door het College slechts dan kennis worden genomen als de wederpartij te kennen heeft gegeven tegen zodanige kennisneming geen bezwaar te hebben.

3. Het College kan Onze Minister verzoeken binnen een bij dat verzoek genoemde termijn daarbij aangegeven inlichtingen schriftelijk te verschaffen en daarbij aangewezen stukken in te zenden.

Artikel 35

1. De artikelen 58–60 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie zijn niet van toepassing.

2. Het College kan een beschikking waarvan beroep is ingesteld vernietigen. Het College kan op verzoek van Onze Minister of degene die het beroep heeft ingesteld bepalen, dat een vernietiging werkt vanaf het tijdstip waarop zij wordt uitgesproken.

3. Indien het beroep tegen een beschikking als bedoeld in artikel 33, eerste lid, gegrond wordt verklaard, kan het College een termijn vaststellen, binnen welke Onze Minister wederom, onderscheidenlijk alsnog, op de aanvraag zal beschikken.

HOOFDSTUK XII. STRAFBEPALINGEN

Artikel 36

De Wet op de economische delicten¹ wordt gewijzigd als volgt: aan artikel 1, onder 4°, wordt toegevoegd: «de Wet vervoer over zee, de artikelen 2, eerste en tweede lid, 3, eerste en derde lid, 4, eerste, tweede en vierde lid, 7, 9, 10, derde lid, 12, eerste lid, 15, 17, 18, eerste lid, 20, eerste lid, 23, eerste lid, 25, 30 en 31».

HOOFDSTUK XIII. SLOTBEPALINGEN

Artikel 37

1. Onze Minister brengt jaarlijks aan de Staten-Generaal verslag uit over de toepassing van deze wet. Dit verslag wordt overgelegd bij de indiening van de begroting.

2. Gegevens betreffende bepaalde ondernemingen worden niet vermeld op zodanige wijze dat daaruit blijkt of gemakkelijk is af te leiden op welke onderneming zij betrekking hebben. Gegevens, waarvan bekendmaking naar het oordeel van Onze Minister redelijke zakenbelangen nodeloos zou kunnen schaden, worden niet vermeld.

Artikel 38

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 39

Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven kan deze geschieden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

Artikel 40

Besluiten vastgesteld krachtens de artikelen 2, eerste lid, 3, 4, eerste en tweede lid, 8, 9, 10, eerste lid, 21, 26, tweede lid en 31, eerste lid, worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 41

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet vervoer over zee.

Artikel 42

De artikelen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 27 oktober 1982

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. J. Zeevalking

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
W. Dik

Uitgegeven de vijftiende november 1982

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

¹ Stb. 1950 K 258, laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 8 september 1982, Stb. 563.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1980/81, 16 818; 1981, 16 818; 1981/82, 16 818

Hand. II 1981/82, blz. 3527

Kamerstukken I 1981/82, 16 818 (131, 131a, 131b)

Hand. I 1982/83, blz. 102.